

ముగ్గుల కథ

తనుర్మాసారంభః అని కాలండరు మీదచదివింది మాధవి డిసెంబర్ పదహారవతేదీ. నెలరోజులకి సంకాంతి వస్తుంది. "ఇవాళే మొదలు" అనుతుని వాకిలిముందు చిమ్మికళ్ళాపిచల్లి దోడ్ వని కానిచ్చి వచ్చింది. నేల ఆరింది. ముగ్గు తెచ్చి ముగ్గువేసింది, క్రాంతికుమారి అనే యెదురింటి అమ్మాయి మేడదిగివచ్చి చూసింది,

యెంతబావున్నదో తివాసి వరిచినట్టున్నది. ప్రింట్ చేసి నట్టున్నది, యేదైనా మోల్డ్ వున్నదా. ఇంకా పొద్దుపొడవలేదు. సూర్యకిరణాలు పరుచుకున్నాయంటే మెరిసిపోతుంది. ముగ్గు, నీలాలూ, పచ్చలు, రవ్వలూ చల్లినట్టుంటుంది. ఈ ముగ్గుపేరేమిటి? అనడిగిందినిలబడి.

"నాగబంధం"

సరిగ్గా సరిపోయింది. దీనిపేరు.

గుమ్మడివండు. అని నవ్వింది మాధవి మోల్డ్ లేదు చేత్తోనేవేస్తా ఇవన్నీ రేఖాగణితంలాగా గీతల ముగ్గులు చుక్కల ముగ్గులింకాబావుంటాయి, లెక్కలతోనిండివుంటాయి. పెద్దవీ చిన్నవీ వున్నాయి.

యెన్నాళ్ళిట్లావేస్తారు?

ఒకనెలవేస్తారు. సంకాంతి వచ్చేస్తుంది. వీటిపేరే సంకాంతి ముగ్గులు.

అన్నీ చూడకుండానే వేస్తారా. పుస్తకముంటుందా? ముగ్గుల పుస్తకాలమ్మకారు. నాకక్కర్లేదు, చాలా చిన్నప్పటి

నించేపేస్తున్నాను. తల్లికి అక్కూ సాయపడుతూ వచ్చాను
మాకు ఆపు వుండేది. గొబ్బి పెట్టిచ్చేవారు.

మరి యీచుట్టూతా డిజై నూ?

అది సీనారేకు గొట్టంతోనూ వేయచ్చు. మునుపుకోయ
వాళ్లు వెదురుకి కన్నాలువేసి దొర్లింజే పద్దతి కనిపెట్టితెచ్చేవారు
రాతిముగ్గుగానీ, సున్నంబియ్యప్పిండి లిపిగానీ పోసి
పెట్టచ్చు చేతితోనూవేయచ్చు ఇప్పుడు రేకుగొట్టాలూ ప్రేములూ
దట్టమైన కాగితాలు డిజై న్నువేసి అమ్ముతున్నారు, ఉదయ
మైంది. నువ్విక్కడేవుండు. అనిదోడ్లోకి వెళ్లి గొప్పెమ్మలు
పీటమీద వళ్లెంలోనూ పెట్టితెచ్చింది వసుపూ బంకంబొట్లుగా పట్టి
తెల్లని బియ్యప్పిండి ప్లస్లాగాకనబడేట్లు గీతలు వేసి. పూలు
పెట్టివున్నాయి. ముగ్గుమీద అందంగా గొప్పెమ్మల మర్చింది
మాధవి.

ఇవెట్లాచేస్తారు? అనడిగింది వినోదపడుతూ.

ఆవు డంగ్ తాజాది తీసుకుని బంతిలాగా చేసి పసుపూ
కుంకం బొట్లుగా పెట్టి పిండితోచారలేసి పూలుంచాతి, సొర,
గుమ్మడి, బంతి, గన్నేరు నిత్యమల్లె బీరపూలూ, కాకరపూలూ
పెట్టచ్చు. ఇది తల్లిగొప్పెమ్మ యిది పిల్లగొప్పెమ్మ. వీటిని
మధ్యవుంచుతారు. పండుగానీ బెల్లంగానీ నైవేద్యం పెట్టి
తెచ్చి అమరుస్తారూ.

గాయలీ "యెన్నాళ్లలా పెడ్తారూ?"

నెలా, భోగివస్తుంది. పంక్రాంతివస్తుంది, అనాదిసాయం

కాలం, తల్లిగొబ్బెమ్మను ముగుమథ్యవుంచి, వీల్లనుంచి, చుట్టూ తిరుగుతూ గొబ్బితట్టుతారు. పాటలు పాడుతారు. గొబ్బియళ్లలోకి కూడా వినవే అని తట్టుతూ తిరుగుతారు.

వీడినేంచేస్తారు?

పదిన్నర వదకొండు వరకూ యిక్కడేవుంచి, తర్వాత తీసికెళ్ళి గొబ్బిపిడకలని గోడకి కొట్టిమధ్యలో చూపుడువేలుతో రంధంపడేట్టుచేస్తారు యెండాక పూడదీసిరెండో వేపు యెండబెట్టి, కొబ్బనారతాడుగానీ, అరిటి నారగానీ తెచ్చిదండగుచ్చి మేకుకి వేలాడదీస్తారు.

వాడినేంచేస్తారు?

రథనప్రమి వస్తుంది, అనాడు వీటిని కుప్పగాపెట్టి నిప్పువేస్తే రగులుకొని చిన్న మంటవస్తుంది. దానిమీద పొంగలి వండుతారు, కొత్తబియ్యం వస్తాయిగదూ, వాటియెసరుపెట్టి, చిక్కని గంజివచ్చాక పాలుపోసిపొంగిస్తారు. పొంగిమంటలో పడాలిపాలు, చుట్టూపొంగి మంటలోపడుతుంది. మనమనస్సు గూడా సంతోషంతో అలాపొంగా అని. తర్వాత బెల్లంవేసి కలియబెడతారు. మూద్దలాగా అవుతుంది అ పొంగలి ఆన్నం వరమాన్నం అన్నమాట, దాన్ని దింపి, చిక్కుడు కాయలు రెండేసి తీసుకుని రెండు పుల్లలుగుచ్చితే దానిపేరు రథం దానిమీద చిక్కడాకులేసి పొంగలి వడ్డిస్తారు. అయిదు ఆకులు సూర్యునికి, అయిదు అగ్నికి, అయిదుకుల దేవానికి దైవేద్యం పెట్టి పిల్లలకి వంచితాముతింటారు. సూర్యునికి పూషుడనిపేరు, వళ్లు లేవు కనక పొంగలితింటాడు జారుగామెత్తగా తీయగా వుంటుంది.

సూర్యునికి వళ్ళయెందుకు లేవు!

అది మరో పెద్దపురాణగాధ. దక్షయజ్ఞానికి అందర్ని ఆహ్వానించాడుగాని దక్షుడు, కూతుర్ని అల్లనీ పితవలేదు. అయినా దాక్షయణి తానేవచ్చింది. సభలో శివునినింద విన లేక యోగాగ్ని కల్పించుకుని కాలిపోయింది. శివునికి వార్త అందింది. జటపీకి వినరగా వీరభద్రుడు పుట్టి సైన్యంతో వెళ్ళి అందర్ని చావగొట్టాడు అప్పుడు సూర్యుని వళ్ళపూడిపోయినాయి రథనప మినాడు చిక్కుడాకులు బుజాల మీదా తలమీదా వుంచు కుని స్నానం చేస్తారు ఏల్లలూ పెద్దలూ ఆ పడకల వెలిబూడిధ ఆవుల కొత్తంలో వల్లుతారు.

వాదీనికచ్చికలనరూ?

కచ్చికలే కాని పూజించాము గదూ.

పొద్దెక్కుతున్నది మళ్ళా వస్తాను. ఇవన్నీ వేయటానికి ముగ్గేవేయటానికి యెన్నింటికి లేస్తావూ?

తెల్లారుజామున అయిదింటికి.

సరే ఆటైమ్కి నేనూవస్తాను. సాయం చేస్తా మాకివన్నీ లేవు. అసలు ముగ్గేవేయము నాలుగో అంతస్తుగదూ దౌలత్ని గూడా తేవచ్చా. గచ్చు మీదా వేయచ్చా, ఒకటన్నా వేసి చూస్తాము.

సున్నం బెల్లం గానీ. పిండిబెల్లంగానీ కలిపిచిక్కగా చేసి దూది ముంచి వేయుచ్చు ఆరాలి. చెరగవు దౌలత్ని గూడా తేవచ్చు. అందరూ వేసుకోవచ్చు. దీనిని రంగవల్లి అంటారు, ఇదిగూడా లలితకళే, ఇప్పుడు పోటీలు గూడా జరుపుతున్నారు

వీటి పుట్టుపూరోత్తరాలు కావాలినాకు.

అలాగె చెప్తా రేపు చెప్తా,

ఓసారి గోడకి కొట్టటం చూపితే నేను కొడతా.

అలాగే.

వస్తా అంటా వరుగెత్తింది క్రాంతికుమారి.

అన్నమాట ప్రకారం అయిదింటికి వచ్చింది కుమారి
ఇద్దరూవీధి చిమ్మి కల్లాపు చల్లారు పనిమనిషిపేడ బుట్టదొడ్లోపెట్టి
వెళ్ళింది. బాగాకలిపి బంతులలాగాచేసి పీటలు వెల్లికలా వేసి
వాటిమీదుంచారు. పాతచాటలోను, పాతవళ్లెలలోనూ పెట్టారు,
చేతులు షికాయపోడితో కడుక్కుని, సబ్బుతో కడుక్కుని వచ్చి,
గొబ్బిలను అలంకరించి నైవేద్యం పెట్టారు, వీధిలోకొచ్చి
ముగ్గువేస్తున్నారు.

వీటికి పేర్లున్నాయా? అనడిగింది కుమారి, మాధవి వేయ
టం చూస్తూ తానూ వేయసాగింది చుక్కలూ పెట్టింది,

ఉన్నాయి, తీగ, జాజివందిరి, నిమ్మగుత్తి యేనుగు
పాదం, గోపాదం, ద్రాక్షతీగ, పెళ్లి అరుగు, గోకర్ణ, పారు
జాతం, మారేడుదశం, గోకర్ణం, మామీడాకు, శంఖులు, పులి
చర్మం, గంధపుగిన్నె ధ్వజస్తంభం, వూయల, కాకరపూవు,
భోగిపద్మం, భోగికుండల ముగ్గు పద్మవ్యూహం, శంఖం, చక్రం
గదాపద్మం, తులసికోట, శాగరం, రథం అంటున్నాది మాధవి
నాకూడానేర్పాలి, సాయంత్రం ఆరిందికివస్తా,

పెద్దకాగితం మీద పెన్నిలుతోవేసి కిందపేరు రాసివుంచా
మధ్యలో రంగులు వరచచ్చు తర్వాతనే వస్తాయి, అయిపో
యింది, తెచ్చి అమరుద్దాము,

తెచ్చి చుక్కలమీద అందంగా అమర్చారు చేతులు
పబ్బుతో కడుకున్నారు. దొలతున్నీ సాగూడా వచ్చింది,
అరుగుమీదకూచుని చూసింది. బాగా వెల్తురు వచ్చి సూర్యని
లేతకిరణాలుపడి కలకలలాడినాయి.

యెంత బాగున్నాయో వరుసలు గూడా కనబడుతు
న్నాయి! మాధవి జామిపళ్లు తెచ్చియిచ్చింది.

కథచెప్తానంటేనే, ముగ్గులు మొదటవేసినదెవరు? ఇంకా
తైమున్నది. త్వరగాచెప్తే వినిపోతాం మీభాగం ముందువరం
డాలో నిలబడిచూస్తే మరింత అందంగా కనబడతాయి కూమారి
పండుతింటూ అన్నాది.

ఇలా కూచో మీపక్కన దొలత్ అన్నది.

భూదేవిని పూజించడానికి రంగవల్లి కనిబెట్టారు. సుమతి
అనే అమ్మాయికి పెళ్లిచేసి భర్తదగ్గరకి వంపేశారు. రోజులు
గడుసుండగా సుమతికి తెలిసిపోయింది, భర్తకి కుష్ట అనీ,
అదివ్యాపిస్తున్నదనీ, అయినాసరే ఆసహ్యించుకోకుండా భర్తనే
అట్టిపెట్టుకుని వరివర్య చేస్తూ ఆహారం అమరుస్తూ, మందులూ
మాకులూ వాడుతున్నది. చివరికి లేవలేని స్థితికివచ్చాడు భర్త
కాని తన మానసులోని కోరెను భార్యతో చెప్పాడు. జబ్బురాక
ముందు ఆటాపాటా చూడటానికి వినటానికి భోగం స్త్రీ యింటికి
వెళ్ళేవాడట. ఇప్పుడలా వెళ్లాలని వున్నదిట. లేవలేడు.

సుమతి ఆలోచించింది. మిక్కిలి రొక్క ములియ్యక చిక్క దురా తారణాంత అని తెలుసు. డబ్బులేదు. నగలాలేవు. ఒక వుపాయం కనిపెట్టింది. తెల్లారు జామున వెళ్లి వీధి చిమ్మికల్లాపి చల్లి రకరకాల రంగవల్లి తీర్చివచ్చేసేది. భోగంస్త్రీ దాసి చెప్పింది.

అమ్మ యెవరో అమ్మాయివచ్చి రంగవల్లి తీర్చివెత్తు న్నాది, ఇంటిముందు అందంగావుంచుతున్నది.

ఓరోజున భోగంస్త్రీ తెల్లారుజామునే లేచి వాకిళ్లోచాటుగా నిలబడి చూసింది.

సుమతి వీధిచిమ్మి, కల్లాచల్లి ముగ్గుతీర్చివెళ్లబోయింది భోగంస్త్రీ వచ్చి సుమతిచెయ్యి వట్టుకుని నిలేసి అడిగింది.

యెందుకు తల్లీ! నాయింటి ముందు వీధి చిమ్మి ముగ్గులు తీరుస్తున్నావు యెవరునీవు! యేమికావాలి.

నీతోనే పనిబడిందమ్మా నాపేరు సుమతి నాభర్త పేరు కేశిక, నాభర్తకి ఆటాపాటా అంటేతీర్తి నీయింటికి తీసికెళ్ల మన్నాడు దాచటమెందుకు. ధనంలేకపోగా, నార్తకుష్టితో బాధపడుతూ లేవలేనిస్థితికి వచ్చేశాడు. యేమి చేయను? నిన్నుమెప్పించాలి. నీ అనుమతి లభించాలి నాకు రంగవల్లిక అనేకళబాగావచ్చు. వేసిన ముగ్గువేయకుండా, రోజుకోతంగ వల్లి తీర్చగలను వ్రకుతేనాకు నమూనా మెచ్చాకపోతావా అని వోరిమిపో వేస్తున్నాను అన్నాది,

అయ్యో! ఏచ్చితల్లి నీభర్తను తీసుకురా నాకేమీ యివ్వక్కర్లేదు నీరంగవల్లి నాకు చాలా ఆనందం కలిగించింది

నెలనించీవేస్తున్నావు ఇవాళరాత్రికి నీభర్తను తీసుకురా, అని
వోదార్చి వంపింది సుమతిని,

భర్తభోనసమయాక ఒకపెద్ద తట్టలో చీరపరిచి అందులో
ఆయన్ని వుంచి నెత్తిన పెట్టుకెళ్ళి భోగంస్త్రీ యింట్లో వుంచింది
సుసుతి. అటాపాటా, సువాసనలు వెదజల్లే పొగలు, పూల
దండలు, పన్నీరు, అత్తరు, గంధం తాగేందుకు మధువు అన్నీ
అందాయి,

పోతానిహ అన్నాడు,

సుమతిలోవలికి వచ్చి భర్తను తట్టలో పెట్టుకుని తట్టనెత్తి
కెత్తుకుని యింటివేపు బయలుదేరింది ఇంకాతెల్లవారలేదు.
బ్రాహ్మీముహూరం అంటే తెల్లారుజామున వలుగున్నార.
చీకటిగావుండి దోవతప్పింది.

మాండవ్యుడు అనే మహామునికి, కొరుతవేయుట అనే
శిక్షవేశాడు యమధర్మరాజు, బల్లెతల్లకిందులుగా పాతి, దాని
మొకమీద గుచ్చి వుంచుతారు అది శిలువవేసినట్లు వుంటుంది
అబాధవడలేక యమధర్మరాజును తలుచుకుంటే వచ్చాడాయన.

యెందుకిలాటి దారుణ శిక్షవేశావు: అనడిగాడు.

నీబాల్యంలో నీవు తూసిగలను వట్టుకుని, సన్ననిపుల్ల
వట్టుకుని తూసిగలోకి యిటునించి అటుదూర్చి వినోదించావు,
అదెంతబావుంటుందో తెలియాలని కొరుత వేయమన్నాను,
అన్నాడు యమధర్మరాజు.

బాల్యంలో తెలియక వేస్తే యింతదారుణమైన శిక్షకు
గురి వేస్తావా: అని పురిమాడు,

తెలిసిచేసినా, తెలియకచేసినా హింసహింసే. శిక్ష వేయాలి, బాలుడు నిప్పుముట్టుకుంటే బాలుడని తలచి కల్పక మానుతుందానిప్పు?

బుద్ధి లేనివాడా! నీవు శూద్రయోని యందు పుడతావు, అని శాపమిచ్చాడు,

ఆయమధర్మరాజే వ్యాసభగవానునికి దాసికి పుట్టాడు అది పెద్దకథే,

అది గూడా చెప్పేయ్. ఆరున్నరేదా అయింది యేడింటికి వెళ్ళిపోతాం, అన్నారు, కూచునే,

సత్యవతీ దేవి యిద్దరుకొడుకులూ పోయారు కోడళ్లు సంతతులేదని యేడ్చారు, సత్యవతీ దేవితన మొదటిబిడ్డను వ్యాసభగవానుని ధ్యానించింది తనచింతా తనకోడళ్లదుఃఖం చెప్పింది. వారిని తన ఆశ్రమానికి వంపమన్నాడు వ్యాస మహర్షి.

అత్తగారు మొదట అంబిక అనే పెద్దకోడల్ని వంపింది. సుందరుడూ యవ్వనుడూ అనిపూహిస్తూ వెళ్ళింది అంబిక నల్లనివాము గడ్డా లూమీసాలూ, జటాజూటం, కాషాయాంబ రాలుచూసి భయపడి కళ్లుమూసుకున్నది. ధృతరాష్ట్రుడనే పుట్టుగుడ్డి బిడ్డకలిగాడు తర్వాత అంబాలిక అనే రెండవకోడల్ని వంపింది. ఆకోడలూ అలాగే పూహిస్తూ వెళ్ళింది. వ్యాస మహర్షిని చూసి వెలవెలబోయింది, ఆమెకు పాండు అనే తెల్లని తెలుపుతో కొడుకు గలిగాడు. ఆతెలుపుని బొల్లి అంటారు చర్మ వ్యాధి అది అత్తగారు దుఃఖించింది. పెద్దకోడలికి ధైర్యం

చెప్పి మళ్ళా పొమ్మన్నది. అంబికకు పోవాలనిలేదు, ఒకదాసిని
 విలిచి తనలాగా అలంకరించి, బాగా ధనాశమాపి వంపింది,
 దాసికి మహర్షులంటే యేవగింపూలేదు, భయమూలేదు. రోజూ
 చూస్తూనేవుంటుంది. సేవచేస్తుంది, దాసి వెళ్ళి వ్యాసమహర్షిని
 మెప్పించింది. ఆమెకొడుకే మహాత్మా విదుర. అని అరుగు
 దిగింది, మాధవి,

చాలా బావున్నాయి మాధవీ ఇంకా వినాలనున్నాది.
 అవన్నీ తరవాత చెప్పుదువుగానీ. సుమతికథ పూర్తి చేయి
 సుమతి యింటికి వెళ్తున్నది, అంతవరకూ వచ్చాము,

శ్రద్ధగా వింటున్నారీద్దరూ చీకట్లో దారిసరిగా కనబడటం
 లేదు, సుమతి మాండవ్యుని వక్కగా నడిచింది తట్టలో వున్న
 భర్త మాండవ్యుని కాళ్లకు తాకాడు ఆయనబాధ రెట్టింపైంది,
 భరించలేక,

నాబాధరెట్టి పు చేసిననాడు సూర్యోదయంకాగానే తల
 పగిలించనిపోతాడు అని శపించాడు.

అది విని సుమతియేడిచింది ఇంటికెళ్ళింది,

సూర్యోదయం కాకుండా వుండుగాక అన్నది తెల్లవారనే
 లేదు, అంతాచీకటి ఇదంతా దేవతలకి తెలిసి అనసూయాదేవిని
 వెంటబెట్టుకొచ్చి వేడుకున్నారు సూర్యోదయంకానీ తల్లి ప్రాణు
 అన్నీ జీవశక్తి అందక కూలిపోతాయి,

నాభర్త నిర్జీవుడౌతాడు అన్నది సుమతి,

అనసూయాదేవి అత్రిమహామునీ భార్యా ఆమె త్రిమూర్తులను వసివారిగా మార్చగలిగిన శక్తి మంతురాలు,

అకథ విన్నాము మాధవీ; సతీ అనసూయ అనిసినీమా గూడా చూశాము మీపురాణగాథలు ఇంటరెస్టింగావుంటాయి, కానిపూర్తిచేయి అన్నానారు,

ఆ అనసూయాదేవి వచ్చి, సుమతిని వోదార్చి ధైర్యం చెప్పింది, సూర్యోదయం కావాలి ఆనమ్మా సుమతీ: ప్లాజీ కోటికి జీవదానమిచ్చిన దానివౌతావు, నీసాటి స్త్రీనీనేలేదా భర్త విలువనాకు తెలియదా? నీభర్తను మళ్లబతికించంగలను కుష్ట గూడా నయం జేయగలను నీవంటే నీభర్తకి చాలాప్రేమా గౌరవమూ, మీరిద్దరూ సుఖంగా జీవింతురుగా.

సుమతి అనసూయాదేవికి మొక్కి సూర్యోదయంకావాలి అన్నది, సూర్యుడుదయించాడు, సుమతిభర్త నిర్జీవుడైనాడు. అనసూయాదేవి, తనభర్త మధ్యానించి, తన పాతివత్య మహిమవల్ల, తనకమండలంలోని వవిత్రగంగాజలం చల్లి సుమతిభర్తను బతికించింది, ఆరోగ్యవంతుని చేసింది. అంతా సంతోషించారు. అని ముగించింది మాధవి.

చాలాబావుంది యేడుగంటలైంది పోతాము వచ్చి గొబ్బిలు గోడకి పిడకలు కొట్టిపెడతాము ముగ్గులు వేసిచ్చావు వచ్చాయి మేమురోజూ వచ్చి వేసిపెడతాము కాగితాలు బొత్తి పెట్టింది చివరిది చూపి అడిగింది,

దీని పేరేమిటి?

అవి వైకుంఠద్వారాలు. ఆరోజునముక్కోటి యేకాదశి
 కొందరు వైకుంఠ యేకాదశి అంటారు. ఆరోజు రథయాత్ర
 జరుగుతుంది రథం ఒకచోట ఆపుతారు అనాడు వైకుంఠ
 ద్వారాలు తీసి వుంటాయి అని దేవునికి మొక్కి, రథచక్రానికి
 బెంకాయకొట్టి వల్లూపూలూ పసుపూ కుంకుమా అర్పించి హార
 తిచ్చి, వంగి రథం కిందనించి దూరి అవతలికి పోతారు.

మేం గూడా రావచ్చా.

అందరూ రావచ్చు దేవునికి భేదభావంలేదు. అందరూ
 తనబిడ్డలే అనుకుంటాడు మీకునమ్మక ముండాలి.

ధాంక్స్ అంటూ యిద్దరూ కాగితాలు తీసుకుని వెళ్లి
 పోయారు.

-(-)-